

Opinia unui agronom specialist în agricultură durabilă despre folosirea neonicotinoidelor - articol realizat în cadrul proiectului APISANA

Lorenzo Furlan este un cercetător în domeniul agricol din regiunea Veneto (Nordul Italiei), cunoscut pentru experimentele desfășurate la centrul de cercetare pe care îl conduce în Vallevecchia în privința reducerii folosirii pesticidelor, mai ales la cultura porumbului. Fără a fi un adept al folosirii exclusive a metodelor de producție agricolă specifice agriculturii organice dr. Furlan pledează pentru o reducere substanțială a pesticidelor în agricultură și este un critic al neonicotinoidelor. În fermele demonstrative de la Vallevecchia a făcut dovada practică a eficacității folosirii metodelor de management integrat al dăunătorilor (IPM), obținând rezultate excelente la producția de porumb fără a se recurge la sămânță tratată cu neonicotinoide.

În încercarea de a afla părerea unui agronom competent din afara României despre utilitatea folosirii semințelor impregnate cu neonicotinoide i-am adresat următoarea întrebare.

Stimate domnule Dr. Furlan,

România este unul dintre statele membre ale UE care în ultimii zece ani a dat nenumărate succese de la prevederile Regulamentului European (EU) 485/2013 prin care se autorizează utilizarea unor produse fito-sanitare bazate pe neonicotinoide folosite la impregnarea semințelor de floarea-soarelui rapiță și porumb cum ar fi Cruiser 350 FS (Tiametoxam), Nuprid AL 600 FS (Imidacloprid), Poncho 600 FS (Clotianidin) și Seedoprid 600 FS (Imidacloprid). De fapt, în România nu a existat o întrerupere a folosirii neonicelor, în ciuda protestelor apicultorilor. Efectele sunt evidente pentru apicultor. Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale din România motivează emiterea acestor autorizații temporare prin 2 argumente:

- 1. Nu există o alternativă la combaterea dăunătorilor prin impregnarea cu neonicotinoide a semințelor de rapiță, floarea-soarelui și porumb în cazul României deoarece noi avem o situație foarte specială legată de infestarea neobișnuit de mare cu unii dăunători (Tanymecus, Agriotes, Diabrotica).*
- 2. Nu există dovezi care să demonstreze un efect negativ real al neonicotinoidelor asupra albinelor.*

Dacă pentru al doilea dintre aceste așa numite argumente deținem dovezi suficiente pentru a-l combate, pentru primul dintre ele situația noastră este mai dificilă, noi fiind apicultori, nu agronomi. Puteți să ne dați un punct de vedere personal pe acest subiect? Poate fi reală situația că teritoriul României este afectat într-un grad mult mai mare de acești dăunători comparativ cu alte țări? Și dacă da, care ar fi cauzele unui asemenea fenomen? Este folosirea neonicidelor singura opțiune a agricultorilor pentru combaterea acestor dăunători? Ar putea fi chiar folosirea neîntreruptă a acestor pesticide explicația pentru infestarea neobișnuit de mare cu dăunătorii în cauză prin efectul inducerii rezistenței acestora la asemenea tratamente? Toate aceste derogări sunt descrise de MADR drept măsuri de urgență. Dar în lipsa unei politici corecte la nivelul întregii țări pentru a reduce gradul de infestare ne vom afla totdeauna în aceeași situație. Există o politică agricolă pe acest subiect care ar putea conduce în timp la reducerea acestor infestări?

Răspunsul lui Lorenzo Furlan:

Răspunsul meu se va referi la primul punct din mesajul dvs.

Directiva 2009/128/CE face obligatorie folosirea managementului integrat al dăunătorilor (IPM) în toate statele membre UE deci inclusiv în România.

Aceasta înseamnă că:

- 1) Folosirea profilactică în sol a oricărui insecticid (inclusiv prin tratarea semințelor) nu este permisă*
- 2) Diabrotica trebuie combătut prin rotația culturilor (prima soluție prevăzută de anexa 3 la regulamentul menționat).*
- 3) În ce privește viermii sârmă este cunoscut faptul că în cele mai multe cazuri ei nu produc pagube economice culturilor agricole. În privința acestui dăunător practica IPM este clară: dacă nu există factori de risc nu ai voie să tratezi, unde există factori de risc se monitorizează situația pentru evaluarea densității larvare în sol. Printre riscurile puternice se includ conținutul de materii organice mai mare de 5%, o proastă drenare a terenului, rotații ale culturilor care includ lucerna sau vegetație de fâneață, culturi duble anual sau chiar la 2 ani înainte de însămânțarea porumbului și elemente de peisaj în jurul lanurilor de porumb care includ pajiști și/sau iarbă naturală, lucernă și culturi duble. Riscuri mai slabe sunt semănatul târziu, primăverile călduroase și soluri lutoase sau argilo-lutoase. Managementul integrat al dăunătorilor ar trebui implementat în 2 pași:*

- a. *Evaluarea riscurilor generale ale zonei incluzând monitorizarea populațiilor de gândaci pocnitori (forma adultă a viermilor sârmă) cu capcane cu feromoni.*
  - b. *Monitorizare complementară în câmp în situațiile când evaluarea generală a identificat prezența factorilor de risc.*
- 4) *Tanimecus este un dăunător mai puțin răspândit; nu există metode de combatere prin management integrat cunoscute dar este posibilă monitorizarea dăunătorului ; în primul rând ar trebui cercetat dacă factorii de risc specifice viermilor sârmă sunt valabili și pentru Tanimecus.*

În concluzie este posibil să fie gestionate problemele legate de dăunători la plantele menționate prin soluții agronomice și inputuri reduse de insecticide.

